

som vil fremkomme, og de Ulykker, vi gaa i Møde, og hvad vil det ærede Medlem søge som Middelet derimod? Det er at vedtage en Toldlov, som slaar Fabrikkerne fuldstændig ihjel. Sa, hvis det ærede Medlem tænker sig en Toldlov saaledes, at den halve Industri gaar fuldstændig i Ruin, saa faar han dette store Proletariat, og alle disse Ulykker. Men hele det Raisonnement, som han opstiller i sin Betænkning — han kom ikke meget stærkt ind paa det i Dag — forekommer mig at kunne sammenlignes med Raisonnementet hos den Mand, som var bange for at drukne og af den Grund styrkede sig paa Hovedet i Vandet. Det ærede Medlem er saa bange for alle disse Ulykker og tænker da, at Midlet derimod er at faa en Toldreform, hvorved man slaar visse Industriegrene fuldstændig ihjel. Jeg maa nu sige, at jeg har den Opfattelse, at den danske Industri allerede har vokset sig ganske stærk, og jeg tror, at den kan taale en succesfuld ganske ordentlig Nedsættelse af den Beskyttelse, vi have, og baade de Industriegrene, som det ærede Medlem har fremhævet og mange andre, ville nok kunne staa sig, naar man ved Toldreformen tager et billigt Hensyn til Forholdene, som de have udviklet sig. Skulde der være enkelte Industriegrene, som alene leve paa Beskyttelsen, og hvor man paa Forhaand kunde sige: Tager man Beskyttelsen fra dem, enten i det hele eller for en Del, kunne de ikke bestaa, saa skulde da ogsaa de Mænd, som stode i Spidsen for denne Kreditforening, ske Skam, hvis de vilde anse en saadan Fabrik for at være et godt Pant; men det ville de selvfølgelig ikke. Jeg skal overhovedet tillade mig at fremhæve det, som jeg vælede noget ved ved 1ste Behandling, at det, som denne Kreditforening, ligesom enhver anden, væsentlig skal leve paa, er at opnaa Kredit paa Pengemarkedet, paa Børsen blandt Folk, der virkelig forstaa sig paa Obligationer og Papirer. Og hvis den ikke indretter sin Handlemaade saaledes, og navnlig ved de Pant, den modtager, faar almindelig Tillid paa Pengemarkedet, saa vilde dens Kasseobligationer komme til at staa saa lazt, at det, ogsaa paa Grund af de store Tilskud, der skal gøres til Reserverfonden og paa anden Maade, vilde være fuldstændig umuligt at realisere dem; jo flere daarlige Pant den vilde optage des værre vilde det blive, og saa vilde det hele gaa til Grunde. Men man kan virkelig ikke antage, at de Mænd, der ville indtræde i en saadan Forening og styre den fra første Hærd af, skulle gøre det med en saadan Tanke, som den, der her er Tale om.

Derfor tror jeg ogsaa, at de forskellige Raadteiler, som det ærede første Mindretal (Breinholt) mener maa tages og de Farer, han ser for Djene, væsentlig kun er Spøgelsesfrygt. Sa hvis vi her skulde være Formyndere for Folk, kan jeg forstaa, at et Medlem kunde være saa ængstelig; men der gives ogsaa andre kloge Mænd i Landet end dem, der sidde i det høje Landsting.

B. Jensen: Ege ober for den højt-ærede Ordfører for Flertallet (B. G. C. Jensen) maa jeg tage et lille Forbehold med Hensyn til Underændringsforslaget under Nr. 6, som er stillet af det ærede 1ste Medlem for 5te Kredts (H. C. Hansen) og gaa ud paa, at „1½ Mill“ skal forandres til „½ Mill“. Den ærede Ordfører udtalte, at han kunde ønske, at denne Ændring vedtoges. Det kan jeg ikke og maa paa det bestemteste fraraade det. Jeg forstaa godt de Betæneligheder det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har og de Ændringsforslag, han har stillet, og jeg vil indrømme ham, at Pantene vilde blive mere solde, hvis de vedtoges; men naar jeg ikke kan følge ham, er det, fordi jeg tror, Foreningen saa vilde kvæles i bare Soliditet. Skulde Ændringsforslagene under Nr. 11, 19, 22 og 25 blive vedtagne, tror jeg ikke, der er nogen, der vil melde sig som Laantager i en saadan Kreditforening. Skulde der f. Eks. efter Ændringsforslaget Nr. 22 indbetales 5 pCt. af hver, der gaar ind i Foreningen, tror jeg vanskeligt, der vilde komme nogen, og ligeledes tror jeg, at Vedtagelsen af Underændringsforslaget under Nr. 25 vilde være ensbetydende med at staa Loven ihjel. Skulde den solidariske Forpligtelse ikke kunne blive ophævet, skulde den blive staaende, indtil hele Afbelingen er afviklet, tror jeg ogsaa, de fleste vilde betænke sig for at gaa ind i den Forening. Nej, det forekommer mig, at det maa være betryggende nok, hvad Flertallet har foreslaaet, at naar der er fuldt ud 10 pCt. i Reserverfonden, saa kunne de komme ud. — Ændringsforslaget under Nr. 10, som er stillet af Udvalget, forekommer mig fuldt ud betryggende for, at det bliver gode Pant. Naar der ikke maa tages mere med ved Takstationen, naar der ikke maa tages Hensyn til Maskiner, til Inventarium eller til Forretningen, men kun udelukkende til Bygninger og Kraftmaskiner, forekommer det mig, at der maa være fuldt ud Sikkerhed nok, især da der ikke maa laanes mere end indtil Halvdelen. Saa jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at unblade at give denne Lov min Tilslutning saa vel som de Æn-